

زبان عربی

** عَيْنُ الْأَنْسَبِ لِلْجَوَابِ عَنِ التَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ:

۱- «كنت أتلو آيات من القرآن الكريم في إصطفاة المدرسة الصباحي، و أنا في العاشرة من عمري.»:

- (۱) وقتی ۱۰ سال داشتم، در صف صبحگاهیمان به تلاوت آیاتی از قرآن کریم می‌پرداختم!
- (۲) در حالی که ۱۰ ساله بودم، در صف صبحگاهی مدرسه آیاتی از قرآن کریم را تلاوت می‌کردم!
- (۳) هنگامی که ۱۰ سال داشتم، در صف صبحگاهی بعضی آیات قرآن کریم را در مدرسه می‌خواندم!
- (۴) در حینی که به ۱۰ سالگی رسیده بودم، در صف صبحگاهی مدرسه آیات قرآن کریم را قرائت می‌کردم!

۲- «إنَّ الْفَخْرَ يَمِشِي مَرْحًا وَ هَذَا نَمُودَجٌ تَرْبَوِيٍّ لِمَنْ يَتَعَلَّمُ الْأَدَبَ مَمَّنْ لَيْسَ لَهُ أَدَبٌ»:

- (۱) فخر فروش راه رفتنی متکبرانه دارد، ولی برای آنکه ادب را از بی‌ادبان می‌آموزد نمونه‌ای تربیتی است!
- (۲) فخر فروش خودخواهانه راه می‌رود و این الگویی تربیتی است برای کسی که ادب را از کسی می‌آموزد که ادب ندارد!
- (۳) فخر فروش نوع راه رفتنش خودخواهانه است، ولی برای آنکه ادب را از کسی که ادب ندارد یاد می‌گیرد، یک نمونه تربیتی است!
- (۴) فخر فروش چون متکبران راه می‌رود و این نمونه تربیتی برای کسی است که ادب را از کسی که در او ادب نیست آموخته است!

۳- «إنَّ الْهَمْسَ الَّذِي يَمْنَعُكَ عَنِ التَّعَلُّمِ فِي الصَّفِّ، يَضْرُكُ ضَرْكًا لَا تَتَنَبَّهُ إِلَيْهِ إِلَّا فِي نَهَايَةِ السَّنَةِ.»:

- (۱) آهسته سخن گفتنی که تو را از آموزش در کلاس بازدارد، کاملاً به تو ضرری می‌زند که متوجه آن نمی‌شوی مگر در پایان سال!
- (۲) در کلاس در گوشی سخن گفتن، تو را از آموختنی بازمی‌دارد که به تو قطعاً ضرر می‌زند و متوجه آن نمی‌شود مگر در پایان سال!
- (۳) آهسته سخن گفتن در کلاس، تو را از یادگیری باز می‌دارد و به تو ضرر می‌زند به گونه‌ای که فقط در پایان سال متوجهش می‌شوی!
- (۴) بیخ کردن که تو را از آموختن در کلاس بازدارد، به تو ضرری می‌زند که فقط در پایان سال متوجه آن می‌شوی!

۴- «قرأت كتاباً مؤلفه لم يكن قادراً على تحريك يده ولكنّه يرسم و يُنشد و يُؤلف!»: کتابی خواندم که

- (۱) مؤلفش قادر نبود دستش را حرکت دهد، ولی نقاشی هم می‌کرد و شعر می‌سرود و تألیف می‌کرد!
- (۲) نویسنده آن قادر به حرکت دادن دستش نبود ولیکن نقاشی می‌کرد و شعر می‌سرود و تألیف می‌کرد!
- (۳) نویسنده‌اش توان حرکت دادن دست خود را ندارد، ولی نقاشی می‌کند و شعر می‌سراید و تألیف می‌کند!
- (۴) مؤلف آن نمی‌توانست دست خویش را حرکت دهد ولیکن نقاشی هم می‌کند و شعر می‌سراید و تألیف می‌کند!

۵- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- (۱) نزل المطر على الأراضي التي كان لها اغبرارٌ و صيرها خضرة: باران بر زمین‌هایی که غبار آلودگی داشت فرو ریخت و آنها سرسبز شدند!
- (۲) شق المهندسون الجبال و جهزوا لنا طريقاً إلى شمال البلاد: مهندسان کوه‌ها را شکافتند و برای ما راه شمال کشور را باز کردند!
- (۳) زانت أُمِّي غرفتني بأنجم ورقية جميلة لحفلة ميلادي: مادرم به خاطر جشن تولدم، با ستاره‌های کاغذی اتاقم را به زیبایی زینت داد!
- (۴) تُريد من الله أن يجعل لنا لسانَ الصدق في الآخرين: از خدا می‌خواهیم که برای ما یاد نیکو را در میان آیندگان قرار دهد!

۶- عَيْنُ الْخَطَأِ:

- (۱) إكره الجرم و لا تكره المجرم: جرم را زشت بدار و مجرم را ناپسند مشمار!
- (۲) لا بأس في أن تدرس القول ولكن إحترم القائل: هیچ اشکالی نیست در اینکه گفتار را بررسی کنی ولی گوینده را احترام کن!
- (۳) عليك أن ترحم العاصي و لكن تُسخطك المعصية: تو باید بر عصیانگر رحم کنی ولی از معصیت خشمگین می‌شوی!
- (۴) فإن مهمتك أن تتغلب على المرض لا على المريض: زیرا مأموریت تو این است که بر بیماری غلبه کنی نه بر بیمار!

۷- دانشمندان از شناختن راز آن پدیده عجیب ناامید شدند! عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- (۱) يئس العلماء من معرفة سر تلك الظاهرة العجيبة. (۲) قد يئس علماء من علم السر لتلك الظاهرة العجيبة.
- (۳) أيس العلماء من التعرف على هذه الظاهرة العجيبة. (۴) أصبح العلماء في يأس من تعارف لهذه الظاهرة العجيبة.

۸- عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَغَاتِ:

«رَبِّمَا تَسْتَطِيعُ أَنْ تَمْلِكَ كُلَّ مَا تُرِيدُ، وَ أَنْتَ ظَالِمٌ، وَلَكِنْ عِنْدَمَا يَدْعُو عَلَيْكَ مَظْلُومٌ، تَفْقَدُ كُلَّ مَا مَلَكَتَ فَقْدَانًا أَبَدِيًّا!»: بتوانی هر چه را بخواهی مالک شوی

- (۱) شاید - با ستمکار بودن - مطمئناً
- (۲) چه بسا - در حالی که ستمکاری - تا ابد
- (۳) شاید - حال آنکه ظالمی - تا زمانی
- (۴) چه بسا - با ستمکار بودن - مطمئناً

۹- «العالم بلا عمل كشجرة بلا ثمر!» عَيْنُ الْأَنْسَبِ لِلْمَفْهُومِ:

- (۱) قيمة الإنسان ما يحسنه. (۲) و من طلب العلى سهر اللآيالى. (۳) ثمرة العلم إخلاص العمل. (۴) أرفع العلم ما ظهر على الجوارح.

** عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي الإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ:

١٠- «لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَ لَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ»:

- (١) شاء: فعل ماضٍ - للغائب - مزيد ثلاثي - معلوم / فعل و فاعله «الله» و الجملة فعلية
 - (٢) الله: لفظ الجلالة - اسم - مفرد مذكّر - معرفة (علم) - معرب / فاعل لفعل «شاء» و مرفوع
 - (٣) نفعاً: اسم - مفرد مذكّر - اسم فاعل (من فعل مجرد ثلاثي) - نكرة - معرب / مفعول أو مفعول به و منصوب
 - (٤) أملك: فعل مضارع - للمتكلّم وحده - مزيد ثلاثي (من باب إفعال) - متعدّد / فعل مرفوع و مع فاعله جملة فعلية
- ١١- «كَانَ فِي الْمَسْجِدِ جَمَاعَتَانِ، جَمَاعَةٌ يَتَفَقَّهُونَ وَ جَمَاعَةٌ يَدْعُونَ اللَّهَ وَ يَسْأَلُونَهُ»:
- (١) يتفقهون: مضارع - مزيد ثلاثي (من باب تفعيل) / فعل و مع فاعله جملة فعلية
 - (٢) يسألون: فعل مضارع - مزيد ثلاثي (من باب إفعال) / فعل و مع فاعله جملة فعلية
 - (٣) جماعتان: اسم - مثنى مؤنث - نكرة - معرب / اسم «كان» من الأفعال الناقصة، و مرفوع بالألف
 - (٤) المسجد: اسم - مفرد مذكّر - اسم مكان (من فعل مزيد ثلاثي و مصدره «سجد») - معرّف بأل / مجرور بحرف «في»
- ١٢- «بَعْدَ أَنْ يَتَنَاوَلَ التَّمَسَّاحَ طَعَامَهُ يَقْتَرِبُ مِنْهُ نَوْعٌ مِنَ الطَّيُورِ»:

- (١) نوع: اسم - مفرد مذكّر - نكرة - معرب / مبتدأ و مرفوع، و الجملة اسمية
 - (٢) طعام: اسم - مفرد مذكّر - اسم مبالغة (اشتقاقه من مادة «ط ع م») / مفعول أو مفعول به و منصوب
 - (٣) يتناول: فعل مضارع - للغائب - مزيد ثلاثي (من باب تفاعل) - لازم / فعل و فاعله «التمساح» و الجملة فعلية
 - (٤) يقترب: مضارع - للغائب - مزيد ثلاثي (من باب افتعال) / فعل مرفوع و فاعله «نوع» و الجملة فعلية
- ** عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْجَوَابِ عَنِ الأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ:

١٣- عَيِّنِ الخَطَأَ فِي ضَبْطِ حُرُوفِ:

- (١) لِلرَّزَافَةِ صَوْتٌ يُحَدِّثُ الحَيَوَانَاتِ حَتَّى تَبْتَعِدَ عَنِ الخَطَرِ.
- (٢) نَقَارُ الخَشَبِ طَائِرٌ يَنْقُرُ جِدْعَ الشَّجَرَةِ بِمَنْقَارِهِ عَشْرَ مَرَّاتٍ فِي الثَّانِيَةِ.
- (٣) رَأَيْتُهُ يَجِبُ الفَقِيرَ وَ يَفْكُ الأَسِيرَ وَ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَ يَعْرِفُ قَدْرَ الكَبِيرِ.
- (٤) بِلَادُنَا غَنِيَّةٌ بِالنَّفْطِ وَ هِيَ تُصَدِّرُ قِسْمًا مُهِمًّا مِنْهُ إِلَى البِلَادِ الصَّنَاعِيَّةِ.

١٤- عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاعِينِ:

«كَانَ فِي فَرِيقِنَا أَحَدَ عَشَرَ لَاعِبًا، طَالَ لَعِبْنَا مَدَّةَ سَاعَتَيْنِ. مَضَتْ عَشْرُونَ دَقِيقَةً مِنَ اللَّعْبِ. جُرِحَ لَاعِبَانِ اثْنَانِ مِنَّا، وَاصِلٌ لَاعِبَيْنِ الْمُبَارَاةَ لِمَدَّةٍ دَقِيقَةً إِلَى نِهَايَةِ اللَّعْبِ!»

- (١) سبعة - ساعة و أربعين
- (٢) تسعة - ساعتين و عشرين
- (٣) تسعة - ساعة و أربعين
- (٤) ستة - ساعتين إلّا عشرين

١٥- عَيِّنِ مَا فِيهِ اسْمٌ تَفْضِيلِي:

- (١) لِنَبْتَعِدَ عَنِ الأَعْمَالِ الَّتِي تَجْعَلُ الأَرَاذِلَ يَحْكُمُونَ عَلَيْنَا.
- (٢) أَحَبُّ صَدِيقِي الَّذِي يُفَكِّرُ فِي أَعْمَالِهِ وَ أَسَالِيْبِهِ دَائِمًا.
- (٣) كَتَبَ التَّلْمِيذُ وَاجِبَاتَهُ مُتَأَخَّرًا فَمَا أَرْضَى مَعْلَمَهُ عَنْهُ.
- (٤) أَسَخَطَ الصَّبُورُ الشَّيْطَانَ بِحِلْمِهِ أَمَامَ المَشَاكِلِ.

١٦- عَيِّنِ مَا فِيهِ «نُونٌ الوَقَايَةِ»:

- (١) أَتَمَنَّى أَنْ أَصْعَدَ ذَلِكَ الجِبَلَ المَرْتَفِعِ.
- (٢) لَا تَحْزَنِي يَا صَدِيقَتِي العَزِيزَةَ عَلَى هَذِهِ المَشْكَلَةِ.
- (٣) كَانَ صَدِيقِي فِي البَحْرِ، فَنَادَى: إِنَّ لَمْ تُعِينُونِي أَغْرَقَ.
- (٤) أُخْتِي! يَجِبُ عَلَيْكَ أَنْ تُعَيِّنِي بِرِنَامِجِكَ فِي الأَسْبُوعِ.

١٧- عَيِّنِ مَا لَيْسَ فِيهِ الشَّرْطُ:

- (١) مَنْ سَهَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ غَيْرُ بَاكِ يَوْمَ القِيَامَةِ.
- (٢) مَنْ يُسَجِّلُ هَدَفًا وَ الحَكْمَ يَقْبَلُهُ نَجْعُهُ فِي فَرِيقِنَا الفَائِزِ.
- (٣) مَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَحْصَلَ عَلَى مَشْتَقَاتِ النَّفْطِ إِكْتَفَى بِنَفْسِهِ.
- (٤) مَنْ يَزْرَعُ شَجَرَةَ الجَوْزِ يَعْلَمُ أَنَّهَا لَا تُثْمِرُ إِلَّا بَعْدَ عَشْرِ سِنَوَاتٍ.

١٨- عَيِّنِ مَا فِيهِ تَأْكِيدٌ لِلْفِعْلِ:

- (١) يُشَاهِدُ العَجَبُ بَيْنَ النَّاسِ مَشَاهِدَةً كَثِيرَةً.
- (٢) وَ الأَفْضَلُ أَنْ يُؤْمِنَ بِرَبِّهِ وَ يَفْتَخِرَ افْتِخَارًا بِذَلِكَ.
- (٣) أَوْ يَقُومُ بِعَمَلٍ سَيِّئٍ وَ يُرِيهِ إِرَاءَةً جَمِيلَةً.
- (٤) وَ هَذَا حِينَمَا يَعْمَلُ العَبْدُ المَسْلَمُ عَمَلًا يُعْجِبُهُ.

١٩- عَيِّنِ مَا فِيهِ الخَبْرُ مِنْ نَوْعِيهِ: الأِسْمِ وَ الجَمَلَةِ:

- (١) دَوْرَ الدَّلَافِينِ فِي تَمْيِيزِ أَمَاكِنِ تَجَمُّعِ الأَسْمَاكِ أَمْرٌ مِهْمٌ لِلإِنْسَانِ.
- (٢) الدَّلَافِينُ عَدُوَّةٌ لِسَمَكِ القَرَشِ فَحِينَمَا تَرَاهُ تَتَجَمَّعُ حَوْلَهُ وَ تَقْتُلُهُ.
- (٣) هَذِهِ الحَيَوَانَاتُ تُحَيِّرُنَا جَدًّا فِي أَسْلُوبِ حَيَاتِهَا وَ كَثْرَةِ جَمَالِهَا.
- (٤) الدَّلَافِينُ حَيَوَانٌ ذَكِيٌّ وَ هُوَ يُحِبُّ الإِنْسَانَ وَ مَسَاعِدَتَهُ مِهْمًا أَمْكَنَ.

٢٠- عَيِّنِ الأِسْمَ مَضَافًا وَ مَوْصُوفًا مَعًا:

- (١) مَعْلَمَتُنَا المُشْفِقُ مَحْبُوبٌ عِنْدُنَا وَ يُشَجِّعُنَا عَلَى الأَعْمَالِ الحَسَنَةِ.
- (٢) مِنْ بَيْنِ المَلَابِسِ ذَاتِ الأَلْوَانِ المَخْتَلِفَةِ، الأَبْيَضُ مِنْهَا أَجْمَلُ.
- (٣) حَلُوبَاتُ هَذَا الحَلْوَانِيّ لَذِيذَةٌ وَ يَشْتَرِيهَا النَّاسُ كُلَّ يَوْمٍ.
- (٤) الصَّدِيقُ الصَّالِحُ مَفِيدٌ لَنَا وَ إِنْ كَانَ بَعِيدًا عَنَّا عَادَةً.